

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**ΟΜΑΔΑ Α**

A.1	A.2	A.3	A.4	A.5	A.6	A.7
Λάθος	Σωστό	Σωστό	Σωστό	Λάθος	γ	δ

ΟΜΑΔΑ Β

Ο καταναλωτής ικανοποιεί τις ανάγκες του με τη χρησιμοποίηση των αγαθών. Για τον καταναλωτή, χρησιμότητα ενός αγαθού είναι η ικανοποίηση την οποία απολαμβάνει σε μια ορισμένη χρονική περίοδο από την κατανάλωση του αγαθού αυτού. Επιδίωξη του καταναλωτή είναι να μεγιστοποιεί τη χρησιμότητά που απολαμβάνει από την κατανάλωση αγαθών και υπηρεσιών. Η επιδίωξη της μέγιστης χρησιμότητας αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό της συμπεριφοράς του καταναλωτή στη ζήτηση αγαθών.

Την παραπάνω επιδίωξη περιορίζουν δυο παράγοντες οι οποίοι σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή είναι δεδομένοι για τον καταναλωτή: το χρηματικό του εισόδημα και οι τιμές των αγαθών. Με το όρο χρηματικό εισόδημα εννοούμε το συγκεκριμένο αριθμό χρηματικών μονάδων που μπορεί να διαθέσει για την αγορά αγαθών. Με τον όρο τιμή ενός αγαθού εννοούμε τον αριθμό των χρηματικών μονάδων που απαιτούνται για την απόκτηση μιας μονάδας από το συγκεκριμένο αγαθό.

Επομένως, ο καταναλωτής είναι αναγκασμένος να επιλέξει αυτά τα αγαθά και σε εκείνες τις ποσότητες που του επιτρέπει το εισόδημά του, έτσι ώστε από την κατανάλωσή τους να μεγιστοποιεί τη χρησιμότητά του. Μια τέτοια συμπεριφορά ονομάζεται ορθολογική συμπεριφορά και ο καταναλωτής ορθολογικός καταναλωτής.

Ένας ορθολογικός καταναλωτής, ο οποίος σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο έχει έτσι κατανείμει το εισόδημά του, ώστε αγοράζοντας αυτά τα αγαθά και σε εκείνες τις ποσότητες να μεγιστοποιείται η χρησιμότητά του, λέμε ότι βρίσκεται σε ισορροπία. Αυτό σημαίνει ότι, αν δεν υπάρξει καμία μεταβολή, για παράδειγμα στις προτιμήσεις του, στις τιμές των αγαθών ή στο εισόδημά του, δεν έχει κανένα λόγο να μεταβάλει τη συμπεριφορά του.

ΟΜΑΔΑ Γ**α.**

Για να υπολογίσουμε το Μέσο Μεταβλητό Κόστος (AVC), πρέπει πρώτα να υπολογίσουμε το Μεταβλητό Κόστος (VC), το οποίο – δεδομένου ότι έχουμε μόνο μεταβλητό συντελεστή την εργασία- προκύπτει από τον τύπο:

$$VC = W \cdot L \text{ (όπου } W: \text{ ο αμοιβή της εργασίας, όπου } L: \text{ ο αριθμός των εργατών)}$$

Αναλυτικότερα:

$$VC_1 = W \cdot L_1 = 50 \text{ χρ. μονάδες}$$

$$VC_4 = W \cdot L_4 = 200 \text{ χρ. μονάδες}$$

$$VC_2 = W \cdot L_2 = 100 \text{ χρ. μονάδες}$$

$$VC_5 = W \cdot L_5 = 250 \text{ χρ. μονάδες}$$

$$VC_3 = W \cdot L_3 = 150 \text{ χρ. μονάδες}$$

$$VC_6 = W \cdot L_6 = 300 \text{ χρ. μονάδες}$$

Το Μέσο Μεταβλητό Κόστος προκύπτει από τον τύπο:

$$AVC = \frac{VC}{Q}$$

Αναλυτικότερα:

$$AVC_1 = \frac{VC_1}{Q_1} = \frac{50}{10} = 5 \text{ χρ. μον}$$

$$AVC_4 = \frac{VC_4}{Q_4} = \frac{200}{60} = 3,3 \text{ χρ. μον}$$

$$AVC_2 = \frac{VC_2}{Q_2} = \frac{100}{25} = 4 \text{ χρ. μον}$$

$$AVC_5 = \frac{VC_5}{Q_5} = \frac{250}{70} = 3,5 \text{ χρ. μον}$$

$$AVC_3 = \frac{VC_3}{Q_3} = \frac{150}{45} = 3,3 \text{ χρ. μον}$$

$$AVC_6 = \frac{VC_6}{Q_6} = \frac{300}{75} = 4 \text{ χρ. μον}$$

β.

Το οριακό κόστος προκύπτει:

$$MC = \frac{\Delta VC}{\Delta Q}$$

Αναλυτικότερα:

$$MC_1 = \frac{(VC_1 - VC_0)}{(Q_1 - Q_0)} = 5 \text{ χρ. μον}$$

$$MC_4 = \frac{(VC_4 - VC_3)}{(Q_4 - Q_3)} = 3,3 \text{ χρ. μον}$$

$$MC_2 = \frac{(VC_2 - VC_1)}{(Q_2 - Q_1)} = 3,3 \text{ χρ. μον}$$

$$MC_5 = \frac{(VC_5 - VC_4)}{(Q_5 - Q_4)} = 5 \text{ χρ. μον}$$

$$MC_3 = \frac{(VC_3 - VC_2)}{(Q_3 - Q_2)} = 2,5 \text{ χρ. μον}$$

$$MC_6 = \frac{(VC_6 - VC_5)}{(Q_6 - Q_5)} = 10 \text{ χρ. μον}$$

γ.

Για να υπολογίσουμε το μεταβλητό κόστος όταν η επιχείρηση παράγει 65 μονάδες προϊόντος έχουμε:

$$MC = \frac{(VC_{65} - VC_{60})}{(65 - 60)} \Rightarrow 5 = \frac{(VC_{65} - 200)}{5} \Rightarrow VC_{65} - 200 = 25 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow VC_{65} = 225 \text{ χρ. μον}$$

Άρα όταν η επιχείρηση παράγει 65 μονάδες προϊόντος, το μεταβλητό κόστος είναι ίσο με 225 χρηματικές μονάδες.

ΟΜΑΔΑ Δ

Δ.1

Εφόσον είναι γραμμική η αγοραία ζήτηση και προσφορά, για να υπολογίσουμε την τιμή και την ποσότητα ισορροπίας έχουμε:

$$Q_D = Q_S \Rightarrow 25 - 4P = 15 + P \Rightarrow 10 = 5P \Rightarrow P^E = 2 \text{ χρ. μον}$$

$$Q^E = 25 - (4 \cdot 2) = 25 - 8 = 17 \text{ μον. προϊόντος}$$

Άρα το σημείο ισορροπίας $(P^E, Q^E) = (2, 17)$.

Δ.2

Για $P = 1$, η ζητούμενη ποσότητα είναι $Q_D = 25 - (4 \cdot 1) = 21 \text{ μον. προϊόντος}$

Για $P = 1$, η προσφερόμενη ποσότητα είναι $Q_S = 15 + 1 = 16 \text{ μον. προϊόντος}$

Επειδή η προσφερόμενη είναι μικρότερη από τη ζητούμενη ποσότητα ($Q_S < Q_D$), συμπεραίνουμε ότι στην αγορά υπάρχει έλλειμμα ύψους $Q_D - Q_S = 21 - 16 = 5$ μονάδων προϊόντος.

Τις απαντήσεις επιμελήθηκε ο οικονομολόγος:

[Γιάννης Γαλανάκης](#)

Επιστημονικός συνεργάτης του www.aoth.edu.gr